

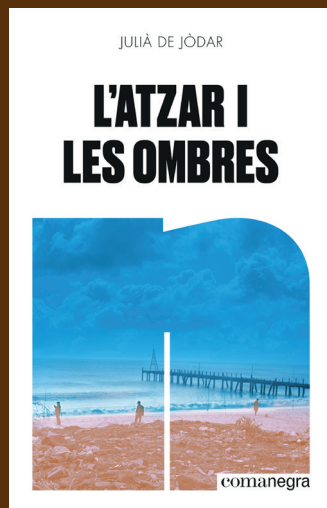
L'atzar i les ombres

Torna Julià de Jòdar

El cim narratiu de Julià de Jòdar, la trilogia *L'atzar i les ombres*, es reedita per primera vegada en un sol volum. L'autor revisa (i reescriu) una de les obres més importants de la història recent en el 25è aniversari de la seva primera publicació.

Poques obres de la literatura catalana contemporània apleguen un consens tan general com *L'atzar i les ombres*, trilogia formada per *L'àngel de la segona mort* (1997), *El trànsit de les fades* (2001) i *El metall impur* (2006). L'impacte de la irrupció de Julià de Jòdar en el panorama literari català va arribar a ser comparat amb el que va causar Víctor Català cent anys enrere. Aquestes tres novel·les encara constitueixen el gran fris històric sobre la consciència popular dels barris industrials de la perifèria barcelonina, i reunir-les avui, coincidint amb el seu 25è aniversari, és més pertinent que mai. Una obra ineludible que va acumular els premis Ciutat de Barcelona, el Premi de la Crítica, el Sant Jordi i el Crítica Serra d'Or. Per a aquesta edició, l'autor ha **transformat profundament el text** per fixar-ne l'edició definitiva i presentar-la com una peça nova i amb més unitat que mai entre les tres parts.

16 de novembre

Preu: 29,50€

Format: 15x23 (rústica)

Pàgines: 888

ISBN: 978-84-18857-87-4

Per a petició d'exemplars i/o entrevistes, contacteu amb: comunicacio@comanegra.com

L'atzar i les ombres narra la sortida de l'ou de Gabriel Caballero, fill de murcians arribats al barri del Gorg abans de la guerra. El Gabriel és un marrec preadolescent a la primera novel·la (ambientada al 1956) i un jovenet amb pretensions d'escriptor i d'heroi proletari en la tercera, que transcorre l'any 1962, pel volts de la tràgica riuada del Besòs, de la qual enguany se celebren els 60 anys. És, per tant, una novel·la de formació, que **aprofundeix de manera quirúrgica en**

comanegra

la complexitat del procés de construcció social i psicològica de la identitat personal. I una novel·la que s'encara com poques a **l'enigma de la memòria, personal i col·lectiva.**

«El Gabriel mira el seu pare com si no el veiés. Puntuals i diligents, tornen a la cita de l'estranyesa i el distanciament escenes feixugues, somiades o imaginades, que s'han fet un lloc a consciència, en distints moments, dins la tossuda memòria, que les barreja, intercala, o confon a conveniència, abans d'esperonar-les perquè surtin del cau sense avisar. Moments llestos a desplegar-se com el primer dia, d'acord amb una seqüència contínua, més invasora i més cruel com més temps fa que estan reclosos: una vivència única, que acaba trastocant els sentits, com aquells dies que la pluja arriba i se'n va, i torna i se'n torna a anar, i va i ve, i al cap del dia no pots saber a quina hora plouia ni quan havia deixat de ploure, i només un comentari casual, o una visita inesperada, ens poden recordar el moment que la tempesta va escampar.»

L'atzar i les ombres és, també, una mostra ineludible en la nostra literatura pel que fa a **projecció de la perifèria** (en bona part

industrial, però no només) **de Barcelona i Badalona** durant la postguerra. I costaria de trobar una obra de tanta magnitud en el **retrat de la immigració castellana de la primera meitat del segle XX i la seva relació amb les dinàmiques culturals, econòmiques i polítiques del país.**

Mereix una menció a part la participació de l'autor en aquesta revisió de *L'atzar i les ombres*. Perquè el resultat, lluny de ser una correcció d'aspectes puntuals, és **un clar exemple de reescriptura:** es reestructuren capítols, es refan una bona colla de pàgines, s'eliminen paràgrafs sencers i se n'escriuen de nous. Només cal donar un cop d'ull als principis i finals de cada novel·la, abans i ara. L'obra, en definitiva, és la mateixa i alhora és una altra, però en tot cas pot considerar-se **una obra nova, per a la qual l'autor s'ha tornat a posar en marxa creativa com feia molts anys que no feia.**

Després de la publicació l'any 1997 de *L'àngel de la segona mort*, Julià de Jòdar (Badalona, 1942) va emprendre un abassegador *tour de force* narratiu durant tres lustres, fins que amb *El desertor en el camp de batalla* anunciava, justament, la seva deserció literària. Pel mig havia publicat novel·les com *L'home que va estimar* Natàlia Vidal (Premi Prudenci Bertrana) i *La pastoral catalana* (Premi Carlemany i Premi Crítica Serra d'Or). Comanegra ja el va convèncer d'escriure *Els vulnerables* (2018), que podria considerar-se una preqüela juganera de *L'atzar i les ombres*, i ja apuntava que aquella «deserció» no era tan clara com semblava. Però és en la reescriptura de *L'atzar i les ombres* que l'autor proclama, a punt de fer els vuitanta anys, que està en plena activitat creativa.